

Test'beeld afl. 42: Pascale Georgopoulou 'Commerciële weten dat de markt veranderd is'

Pascale Georgopoulou werkt als coördinator bij de Stichting Allochtonen Omroep (STOA). 'Ik vraag me af of je nog kunt kijken zonder beroepsdeformatie. Ik kijk toch altijd of er allochtonen in beeld zijn, op wat voor manier, is het vooroordeelbevestigend of niet, had het anders gekund. Er is wel een ontwikkeling zichtbaar. Vooral de commerciële zenders hebben in de gaten dat de markt veranderd is. Kwantitatief dan, kwalitatief is het weer wat anders.'

Terzake (BRIN)

'Ik kijk niet heel vaak naar België omdat er al zoveel Nederlandse zenders zijn. Wat ik interessant vind aan Belgische informatieve en discussie-programma's is de manier waarop presentatoren omgaan met hun gesprekspartners. Ik vind ze iets afstandelijker en minder familiair dan in Nederlandse programma's. Ook qua vraagstelling houden de Vlaamse journalisten veel meer hun opvattingen voor zichzelf. Ze zetten zichzelf wat minder in de schijnwerpers terwijl Nederlandse presentatoren naar mijn gevoel vaak iets laten zien van: kijk eens, ik zit hier allemaal kritische vragen te stellen. Van de andere kant zijn veel Belgische programma's vaak iets trager en statischer.'

Iedereen kan schaken (Teleas/NOT)

'Doet een beetje aan als *Klokhuis*. Een cursus schaken voor kinderen, leuk. Je kunt met dit medium heel

Zonder voorafgaande informatie wordt een selectie getoond uit recente tv-uitzendingen, van verschillende omroepen en verschillende genres. Uit de fragmenten valt niet meteen af te leiden om welk programma het gaat.

gezien. In het algemeen vind ik programma's van RKK heel goed. Je verwacht dat ze specifiek op hun klein terreintje bezig zijn, wat er zoal leeft in kringen rond de katholieke kerk. Maar zij maken een heel aardige vertaalslag naar onderwerpen die ook een breder publiek kunnen aanspreken.'

Streetlive (Veronica)

'Als je op straat programma's gaat maken ontkom je er niet aan dat

wat je tegenkomt veelkleurig is. Kijk maar naar de omstanders en nu toevallig ook de kandidate. Prachtig eigenlijk, om dat op tv te zien. Maar het programma zelf, daar ben ik niet zo kapot van. Wat die mensen allemaal moeten doen... Zeker als je teveel van dit soort programma's krijgt, zal het heel moeilijk zijn om grenzen te trekken. *Over de Rooie* van SBS6 vind ik vaak wel heel erg ver gaan. Stel je voor dat er nog een derde of vierde programma zou komen dat in dezelfde formule past; dan krijg je een soort verschuiving van wat nog toelaatbaar is. Je raakt zo makkelijk aan ethische kwesties. In *Streetlive* zijn het nog opdrachten die wel iets onherroepelijks hebben, zoals je rijbewijs versnipperen, maar het is niet smerig. *Over de*

Rooie is soms goor; dat respecteert mensen niet meer.'

Wastracht (VPRO)

'Waar de cursus schaken van Hans Böhm zojuist heel erg op de knieën ging voor kinderen, gaat *Wastracht* op een heel gelijkwaardige manier om met jongeren. Het is de goede manier van programma's maken. Dat vind ik van de VPRO in het algemeen, dat ze op een gelijk niveau met de kijker communiceren. (...) Op de Nederlandse televisie wordt heel veel vanuit een standaard gedachte en gewerkt. Het is goed dat er op de Media Academie cursussen creativiteit worden gegeven. Om te kijken hoe je eens iets anders kunt doen; niet extreem maar afwijkend van de standaard. Niet altijd de vakbondsleider tegen de achtergrond van het FNV-gebouw. Dit is aardig; je ziet Marcus Bakker spreken en de interviewers staan ergens anders. Een beetje raar wel, maar ze hebben er tenminste even over nagedacht.'

De eigen heuze

'Ik heb geen uitgesproken voorkeur. Ik kijk naar van alles: soaps, Amerikaanse series, Jerry Springer en ook informatieve programma's en kwaliteitsdrama ik ben een modern mens met een zapvinger. Wat me altijd verbaast is dat je al zappend programma's toch kunt volgen. Dat je vaste punten oppikt en er de rest wel kunt bijverzinnen. Bij een aantal programma's is dat losgisch maar bij sommigen valt het tegengesteld. Als ik naar een discussieprogramma kijk en ik kom na een rondje zappen terug met het gevoel dat ik het toch gevolgd heb, denk ik: er is niet zoveel gebeurd tijdens mijn afwezigheid.'

J.R.

Pascale Georgopoulou: 'Presentatoren hebben vaak iets van: kijk eens, ik zit hier allemaal kritische vragen te stellen'